

[Sundhedsministeren]

blandingsmisbrug end tidligere, og HIV- og AIDS-problematikken er kommet til. Misbrugerne er belastet af massive psyko-sociale problemer, idet en del ved siden af misbruget har psykiske lidelser, er hjemløse, uden arbejde og uden socialt netværk i øvrigt. Hertil kommer udviklingen i narkomandødsfaldene, der er stærkt bekymrende. Mange faktorer spiller ind, og der foreligger ikke i dag tilstrækkelige oplysninger, der beskriver eller forklarer stigningen i antallet af dødsfald. Der er derfor behov for en nærmere videnskabelig analyse af dødsfaldene. En styrkelse af den sociale behandlingsindsats mod denne udvikling er imidlertid nødvendig allerede nu.

19. Ansvar for behandlingen af stofmisbrugere ligger i amtskommunerne. Men samspillet og samarbejdet mellem amt og kommune er meget væsentligt, da behandlingen finansieres i fællesskab, og da stofmisbrugere ofte vil have behov for andet og mere end et egentligt behandlingsforløb. Specielt vedrørende opfølgning og omsorg har kommunerne et stort og afgørende ansvar i forsøget på at sikre, at en stofmisbruger kan klare at leve et liv uden at falde tilbage i det tidligere misbrugsmønster.

20. Den offentlige indsats over for stofmisbrugere suppleres af de frivillige organisationer og selvejende private institutioner. En bredspektret og fleksibel behandlings- og omsorgsindsats over for stofmisbrugere fordrer en bredere accept af utraditionelle og alternative behandlings- og omsorgstilbud, som tager udgangspunkt i stofmisbrugernes individuelle behov.

21. Igennem de senere år er der sket en del omlægninger i behandlingen af stofmisbrugere i retning af mere ambulante behandling, færre døgninstitutionsplaceringer, mere metadonunderstøttet behandling samt en stigende andel af metadonordinationer, der ikke er kombineret med sociale foranstaltninger. Antallet af specialiserede døgninstitutioner til behandling af stofmisbrugere har været faldende gennem årene. Der mangler relevante behandlingstilbud til unge blandingsmisbrugere, og gamle injektionsmisbrugere nedprioriteres ofte. Der mangler relevante behandlingstilbud til særlige grupper, især misbrugere med psykiske lidelser, der mangler koordination og helhed i indsatsen, og der eksisterer ikke tilstrækkelig

viden om effekten af forskellige behandlingsformer. Amternes tilbagemeldinger om, hvorledes der lokalt følges op på rapporten »Misbrug – behandlingsindsats og tilgrænsende foranstaltninger«, afgivet af en arbejdsgruppe under Amtsrådsforeningen i 1992, bekræfter disse vurderinger.

Denne udvikling finder regeringen ikke er acceptabel, og der peges i det følgende på en række initiativer, der er eller vil blive taget for at imødegå udviklingen.

22. Misbrugerne er en af de mange nye grupper på forsorgshjem, herberger og andre institutioner, der efter bilstandslovens § 105 er beregnet til midlertidigt ophold for personer med særlige sociale vanskeligheder med behov for botilbud og lign. § 105-tilbudet er i praksis blevet en væsentlig del af de døgntilbud, der er til rådighed. Disse institutioner er imidlertid typisk ikke egnede til de ofte tunge og behandlingskrævende problemer, misbrugerne har. Det kan ikke accepteres, at ophold på forsorgshjem m.v. i nogle tilfælde fremstår som det eneste tilbud til stofmisbrugere.

Regeringen vil i indeværende folketingssamling fremsætte lovforslag om ajourføring af regelsættet omkring § 105. Det vil heri blive tydeliggjort, at bo- og behandlingstilbud skal ydes på institutioner m.v., der er beregnet for denne gruppe. Det vil endvidere blive foreslået, at kommunerne får mulighed for at etablere bofællesskabslignende tilbud samt dag- og værestedstilbud, som kan være af betydning for bl.a. stofmisbrugernes tilværelse. Regeringen agter at søge tilslutning til lovforslagets gennemførelse over satsreguleringspuljen. Lovforslagets økonomiske konsekvenser vil inden fremsættelsen blive forhandlet med de kommunale parter.

23. For at skabe nye muligheder i behandlingssystemet vedtog et bredt folketingsflertal i 1992 lov om tilbageholdelse af stofmisbrugere i behandling. Formålet med loven er at hindre stofmisbrugeren i at forlade et forud aftalt og planlagt behandlingsforløb, f.eks. på grund af de periodevise krisesituationer, der opstår under behandlingsforløbet, og falde tilbage i misbruget. Indtil videre har loven ikke været i anvendelse, og der kan derfor ikke siges noget om en eventuel positiv effekt på behandlingsforløbet. Loven skal tages op til revision senest i folketingsåret 1996-97.